

16

Orbul și cacialmaua

Despre prejudecata mormântului greșit

Pe onoarea mea, Liza, a fost cel mai ciudat lucru care mi s-a întâmplat vreodată! Eram eu și cealaltă Marie și stai așa să vedem cine mai era... a, da, mai era Salome și și... Îmi amintesc eu imediat..."

"Hai, dă-i drumul odată, ce-i așa de greu?" o îndemnă Elisabeta.

"Ia auzi cine vorbește aici! Lasă-mă în pace să continui, ai un pic de răbdare. Cum îți spuneam, am plecat spre mormânt imediat după răsăritul soarelui, încă nu era o lumină prea clară, știi cum e, trebuie să te strecorei cu grijă, atentă la frânghiile de rufe și la pânzele de păianjen și..."

Elisabeta dădu ochii peste cap, de-a dreptul exasperată.

"Bine, bine", zise Maria. "Așa cum îți spuneam, am plecat și am găsit mormântul în care îl pusesem pe Isus, însă era gol. Tu auzi ce-ți spun? Era gol! Nu era nimic, cum te văd și cum mă vezi."

Elisabeta își privi prietena cu vagă neîncredere. "Ești sigură că acela era mormântul bun?"

"Cum adică sunt sigură sau nu, Liza? Ce fel de întrebare mai e și asta? Auzi, dacă sunt sigură sau nu că acela era mormântul? Te rog, ai puținică încredere în mine! Doar n-am fost pentru prima dată acolo... am fost chiar împreună acolo, iar Maria și cu mine am trecut cu o seară înainte. Dacă ne-am fi dus la mormântul greșit crezi cumva că nici una dintre noi nu și-ar fi dat seama? Doar nu ne crezi atât de proaste!"

"Și dacă tot mai susții că ne-am rătăcit, ce părere ai despre îngeri? Sau ia stai, nici nu ți-am pomenit de îngeri, nu-i așa? Păi, erau și ei acolo, la mormântul gol, și străluceau ca un fulger! Ne-au spus să nu ne temem, că Isus a înviat, așa cum promisese. Vrei să spui că și îngerii s-au înființat la mormântul greșit?"

"N-am vrut să zic nimic, însă..."

"Și dacă tot mă faci cu ou și cu oțet, ce mai zici de Petru și Ioan? Or fi fost și ei zăpăciți? După cele întâmplate, am dat fuga la ei să le spun, iar ei au plecat direct la mormântul gol! Și au mers exact unde trebuia! Aha, și să nu uităm domnișoară Ești-Sigură-Că-Era-Mormântul-Bun, cam câte morminte din Ierusalim crezi că au urme de sigiliu roman rupt?"

"Păi, știi eu..."

"Dar ce spui despre preoții cei mai de seamă și despre gărzile de la intrare? Crezi că nici ei nu aveau habar de mormântul bun?"

Dacă noi am greșit locul crezi că ei nu s-ar fi repezit la cel bun grăbindu-se să ne spună, 'Fraierelor, ați greșit mormântul! Uite trupul!' Ei, ia mai zi ceva!"

Elisabeta ridică mâinile exasperată. "Îmi pare rău, bine? N-am vrut să te contrazic chiar așa vehement."

Din păcate, Elisabeta nu este singura care pune la îndoială veridicitatea faptelor. Kirsopp Lake a lansat o teorie conform căreia femeile ce au vestit absența trupului au mers de fapt la un alt mormânt. Dar așa cum afirma Maria cu multă hotărâre în imaginara ei discuție cu Elisabeta, un simplu drum de cincisprezece minute de la palatul preotului cel mai de seamă sau de la fortăreața romană până la mormânt, ar fi putut lămuri în mod efectiv și foarte rapid această dilemă, punând pentru totdeauna capăt oricărui zvon privitor la înviere.

Dar bineînțeles, acest lucru nu s-a întâmplat, fiindcă femeile n-au greșit, ci s-au dus exact la mormântul lui Isus. Și au găsit acel mormânt gol.

Temă de casă

Înfruntă prejudecata creată de mitul mormântului greșit rezolvând următoarele:

Citește Matei 27:57 – 28:15. Fă o listă cu numele celor care ar fi putut ști locul exact al mormântului:

Matei 27:59–60 _____

Matei 27:61 _____ și _____

Matei 27:62–66 _____

Matei 28:2–4,11 _____

Ioan mai amintește de cineva care ar fi știut cu precizie locul în care a fost îngropat Isus (Ioan 19:38–41). Cine este acel om?

Observați că Matei, Marcu și Luca amintesc că femeile au văzut mormântul lui Isus (Matei 27:61; Marcu 15:47; Luca 23:55). De ce menționează evangheliștii acest lucru?